

رفیق عبدالله کرمی

در یکی از روزهای فروردین 61، قلبی دیگر از تپش باز ایستاد و کمونیستی دیگر به دست مزدوران جنایت کار ولایت فقیه در خون غلطید.

رفیق عبدالله کرمی در سال 1337 در خانواده ای زحمت کش در تهران به دنیا آمد. پدرش کارگر شهرداری بود و عبدالله از کودکی چهره کربه فقر را در دستان پینه بسته و کمر خمیده پدر شناخت. از آنجا که کینه فشرده در قلبش با سلاح آگاهی نیامیخته بود، همیشه در پی یافتن پاسخی برای توضیح وضع موجودشان بود و به همین جهت جرقه های انقلاب بهمن خرمن کینه قلبش را به یک باره شعله ور ساخت و با اولین حرکات توده ای به صف عظیم انقلاب پیوست.

پس از پیروزی قیام بهمن و به روی کار آمدن مجدد حکومتی ضد خلقی و ضد کارگری برای تحقق آرمانش - که آزادی و سوسیالیسم بود- پی برد که می باید علیه رژیم جدید مبارزه کند و بلافاصله پس از اعلام موجودیت " راه کارگر" فعالیت تشکیلاتی خود را با سازمان ما آغاز نمود.

از آنجائی که خود فرزند به درد آشنای زحمت کشان بود، به سرعت استعداد و توانائی خود را در سازمان دهی مبارزات محله شان " میدان خراسان" نشان داد و بدین جهت با وجود این که سابقه طولانی ای در مبارزه نداشت، در مدت کوتاهی به عضویت سازمان پذیرفته شد.

عبدالله در انجام وظایف تشکیلاتی اش، کوشا، جدی و توانا بود. صمیمیت، صداقت و فداکاری او در زندگی شخصی و تشکیلاتی اش زبان زد همگان بود و اعتمادی که شخصیت او در دیگران ایجاد می کرد، راه گشای تبلیغ سریع عقایدش بود.

رفیق عبدالله قبل از 30 خرداد 60، در هنگام فعالیت تشکیلاتی به وسیله مزدوران رژیم دستگیر و روانه زندان شد. با هوشیاری که از اعتماد عمیق او به مبارزه نشأت می گرفت، توانست مزدوران را بفریبد و بنابراین بدون آن که حتا نام خود را فاش کند، با نام مستعار، 6 ماه مدت محکومیت خود را گذراند و مجدداً به رفقای هم سنگرش پیوست.

پس از 30 خرداد 60، برای دومین بار به دام افتاد و این بار نیز پس از آن که مسافتی طولانی از دست عناصر رژیم گریخته بود، دستگیر شد. این بار نیز توانست با پنهان داشتن هویت تشکیلاتی اش، پس از چند روز از بند رها گردد.

از آنجائی که لحظه ای از حرکت باز نمی ایستاد، در فاصله ای کوتاه برای بار سوم به دست عناصر رژیم افتاد. این بار که پاسداران سرمایه به عزم راسخ و ایمان عمیق او به آرمان های تشکیلاتی اش پی برده بودند، بدون این که به او فرصت دهند که حتّاً خانواده اش را از دستگیری خود مطلع سازد، حکم اعدام او را صادر کردند و این حکم در یکی از روزهای فروردین ماه 61 به اجرا درآمد.

با شهادت رفیق عبدالله کرمی، ستاره ای دیگر بر آسمان پر ستاره سازمان ما و جنبش کمونیستی کشورمان نقش بست. ستاره های درخشانی که کارگران و زحمت کشان را در عبور از ظلمت استثمار و بندگی، به سوی افق روشن رهایی رهنمون می شوند.